

delstanden høiere, fordi de vestlige Vinde aftage, Skyer og Regn blive mindre hyppige.

5) Til det femte Bælte, som ligger indenfor Polarkredsen, synes den tilbagevendende Passat ikke at naae. Middelstanden tiltager derfor.

Middelstanden af Barometret ved Havet synes fra Æquator til hiinsides Polarkredsen at frembyde de samme Forandringer, som vi i vore Klimater undertiden kunne iagttage i Löbet af et halvt Dögn. Lad os antage, at Barometret om Middagen staaer paa 337,0 og at, nogen Tid efter, en tör Nordostvind begynder at blæse. Barometret vil da stige og gaae op til f. Ex. 339,0; sæt nu, at Vinden, henimod Aften, dreier sig og bliver Sydvest, saa vil den ved at bringe en varm med synlige Dunster opfyldt Luft, især hvis den er stærk, bringe Barometret til at falde f. Ex. ned til 333,0. Hvis nu en nye Vindforandring atter indtræder henimod Midnat, saa kan en frisk Norden- eller Östenvind atter bringe Barometret til at stige.

En stor Deel af de i Havet levende bugfodede Blöddyr lægge deres Æg indesluttede i læderagtige Capsler eller Celler, der ere af meget forskjellig Form og paa forskjellige Maader indbyrdes forbundne til hinanden. Disse Æghylstere, der findes i Mængde paa flere Steder af Europas Kyster, og der blandt Fiskerne bære forskjellige Trivialnavne *), have været kjendte fra den fjerneste Oldtid, og allerede *Aristoteles* synes rigtigheden at have opfattet deres physiologiske Betydning. Denne blev i senere Tider for en Deel

---

*) Hos Grækerne bare de Navnet: *μελμηρα*, hos Romerne: *favago*; paa Siciliens og Neapels Kyster kaldes de nu af Fiskerne: *mammana* (*Amme*, fordi de troe, at de tjene til Föde for Söesneglene); paa de franske: *raisins de mer*; paa vore *Ærtebølge*.

tabt af Syne, og i *Espers* store Værk over Plantedyrene fremtræde alle disse Legemer som Dyr og indsættes i Systemet under Slægten *Tubularia*. Vel gjorde enkelte grundige Iagttagere (som *Ellis*, *Baster*) opmærksom paa deres sande Natur, men først i den nyeste Tid bleve Naturforskerne ved *Grants* heldige Undersøgelser (i *Brewsters* Journal for 1827) gjorde noget nærmere bekendte med Fosterernes Tilstand i disse Æghylstere. — Dr. *Lund* forelagde Selskabet en Afhandling over denne Gjenstand, hvis nærmere Anledning vare nogle Iagttagelser han havde havt Leilighed til i Aaret 1825 at anstille paa Kysterne af Brasilien over en Art af disse Æghylstere i frisk Tilstand, og af hvilke Hovedresultaterne omtrent vare følgende. Ethvert af disse Æghylstere indeholder et overordentlig stort Antal Æg eller unge Dyr; disse sidste afvige i deres Form og Bygning væsentligen fra de udvoxne Dyr, og ere navnlig forsynede med en Dusk af lange Haar, som de svinge med en overordentlig Hurtighed; ved Hjælp af disse Svinghaar svømme de omkring med megen Lethed og Hurtighed i den æggehvideagtige Vædske, som udfylder Hylsterne. — Af disse for Videnskaben nye Facta er eet allerede senere blevet stadfæstet ved *Grants* omtalte Undersøgelser, nemlig Tilstedeværelsen af Svinghaar hos disse Dyr i Fötalperioden; hvorimod Forfatteren modsætter sig denne Iagttagers Anskuelse af disse Svinghaars Forretninger, nemlig at de 1) skulde tjene til ved Hylsterens Aabning at bringe det indtrængende Söevand ved deres Bevægelse i oftere fornyet Beröring med det unge Dyr, for at befordre Skallens Hærdning; 2) at de skulde bewirke den Omdreiningsbevægelse om sin Axe, som samme Forfatter har iagttaget hos Embryonerne af visse Arter af de bugfodede Söesnegle; og endelig 3) at de skulde tjene Embryonet til at bane sig Vej gennem Æggets Hinder. Hans Grunde herimod ere 1) at Skallen hos alle de Arter, han har havt Leilighed til at undersøge,

er vel uddannet inden Hylsteret aabner sig; 2) at Embryonets Omdreining om sin Axe i saa Fald vilde være at betragte som en vilkaarlig Bevægelse, hvilket ingenlunde kan antages, da den tager sin Begyndelse inden noget Organ, og navnlig inden endnu Hjertet er dannet; og 3) da Svinghaarene formedelst deres fine Bygning ei synes egnede til det sidste Brug, der og forekommer overflødig. — Derimod holder Forfatteren til den Mening, at ansee disse Svinghaar for de, senere i en egen Huulhed indesluttede, Gjællekamme, der i Fötalperioden hænge ud af Dyret (hvortil Fiske og Reptilklassen frembyde flere Analoga) og som for en Tid forestaae en dem ellers fremmed Function som Bevægelsesorgan.

Til disse Iagttagelser föier Forfatteren en detailleret Beskrivelse over alle de ham bekjendte herhen hörende Legemer, hvis Undersögelse hidtil paa en særegen Maade har været forsömt af Zoologerne. De rige conchyliologiske Samlinger i Kjöbenhavn have sat ham istand til saavel at opstille endeel nye Arter, som især at meddele nærmere Underretninger om Dyrene af flere, der hidtil blot vare bekjendte efter deres ydre Form. Det hele Antal er fordeelt efter deres Bygning og Forbindelsesmaade i naturlige Classer og Underafdelinger, og af alle nye eller ufuldkomment bekjendte Arter en Afbildning leveret. — Da denne Deel af Forfatterens Arbeide ei er skikket til Udtog, udhæves her blot følgende tvende Punkter, der have en meer almindelig Interesse. Det förste angaaer *Janthinens* Forplantningsmaade, der hidtil var indhyllet i Mörke. Til Foden af dette Dyr finder man ofte befæstet et langt cylindrisk Legeme af en Substant der i Udseende ligner Havskum. Om Betydningen af dette Legeme have Zoologerne været meget uenige. De fleste holdt det for et Analogon til Laaget, og da *Desmarest* paa Fiskernes Autoritet ved Middelhavets Kyster berettede, at det tjente Dyret til Paaheftning af Æggene, fandt

han stærk Modstand, især siden *Home* havde beskrevet som Janthinens Æg nogle herfra ganske forskellige Legemer. Endelig troede *Rang* at have bragt Sagen til Afgjørelse, da han fandt det skumformige Legeme besat paa sin Underflade med en Mængde ægformige Legemer, som han erklærede for Dyrets Æg. Forfatteren har ved sine Undersøgelser overbevist sig om, at denne sidste Naturforsker er kommet Sandheden nærmest, uden dog ganske at have opfattet den. Det omstridte Legeme hos Janthinen er en Æghylstermasse, der finder sin Plads i en naturlig Fordeeling af disse Legemer ei langt fra dem af *Fasciolaria tulipa* og *Pyrula canaliculata*, og de ægformige Legemer, som *Rang* antog for Æg, ere Æghylstere, hvoraf ethvert indeholder en utallig Mængde Æg eller unge Dyr, disse sidste med fuldkomment uddannet Skal.

Det andet Punkt angaaer en Forstening, der findes i Kalkstønen ved Faxöe, og i det til samme svarende Lag, som Professor *Forchhammer* har efterviist blandt Kalksteenslagene, der danne Stevens Klint. Denne Forstening, der bestaaer af en Mængde tæt til hinanden stillede, lige, oprette Smaaestave, hidrører efter Forfatterens Mening, som han vidtløftigen har udviklet, fra en Art af Æghylstermasser af Blöddyr, der i hans Schema henhører til Afdelingen af uregelmæssige tilvoxne Æghylstermasser og til saanmes Familie med rørformige Æghylstere, af hvilken Familie, saavidt Forfatteren er bekjendt, i den nuværende Skabning ikkun forefindes Arter i det tropiske Have.

Etåtsraad *Örsted*, Ridder og Dannebrogsmænd har meddeelt Selskabet sin Forklaring over *Faradays* magnetisk-electriske Opdagelse. Fra den Tid af da Electromagnetismen var opdaget, blev det et naturligt Spørgsmaal; om det ikke ligesaavel maatte være muligt at frembringe Electricitet ved Magnetismen, som Magnetisme ved Electriciteten. Uagtet mange Bestræbelser var dette dog